

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 159. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167181356656/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

ham denne Verden, kunde ikke være hans Fjende. Blev denne Regel almindeligen iagttaget, saa vilde de fleste af vorre Landsmænd, naar de komme udenlands, ikke være nødt til enten at gæbe eller at lyve, naar man taler med dem om deres eget Fædreland.

Hvordan det nu hænger sammen eller ikke, saa er det vist, at Junker Lavs besluttede at se sig lidt om i sit Fødeland. Det var Glæde, at han paa denne Rejse ikke kom længere end til Odense, thi han opholdt sig temmelig længe paa ethvert Sted for at lære at kjende alting ret nøje; og da han efterhaan om Almanak, erfarede han, at September Maaned nærmede sig, til hvilken Tid han uforbigaaeligen maatte være i Kjøbenhavn, siden han i hele Forfattet holdtes for den allerpaalideligste Kunnsdommer til at bedømme Danserindernes Fædder.

Jeg havde den Lykke hos denne min Herre, som jeg nævnte vilde have haft hos nogen anden Lavs i Verden, nemlig at jeg fulgte med ham paa hans hele Rejse, og at jeg, da han kom til Kjøbenhavn igjen, endnu befandt mig i hans Ejendom, hvilket noksom beviser, at han ikke, som saa mange andre rejsende, kom i Pengetrang paa Turen.

Min Herre vilde rejse med Rygte. Han vilde vise Verden, at han havde rejst med Opmærksomhed, han holdt altsaa en Dagbog, hvori han antegnede alt, hvad han saa, og alt, hvad han holdt for mærkeligt. Men da han umulig selv kunde være alle Regne, og meget kunde undgaa hans Uagtsomhed, og siden han vidste, at sine Øjne se bedre end to, saa havde han givet sin Tjener Ordre til ligeledes at optegne alle Mærkeligheder og hver Aften at give ham en Liste paa samme: en Forsigtighed, der var ligesaa nødvendig som den, en Dramaturg brugte, der, selv overvældet af utallige Forretninger, lod

en Dramaturg. B I Tode havde i en Recension badet et Par af Heibergs Skuespil. Nu lader Heiberg, som om Forfatteren af denne Recension ikke var Tode selv, men hans søn. En hel Herde udsvandt sig heraf mellem Tode, Heiberg o. fl.